

ONDERWIJS VOOR KANSARME KINDEREN IN INDIA

STICHTING BENARES SCHOOLFONDS

PAUL TENSEN PRIJS 2013, WAARDERING VOOR ONS WERK

Op 5 mei 2013 mocht onze voorzitter de Paul Tensen Prijs 2013 in ontvangst nemen. Deze uitreiking gebeurde in Wageningen na afloop van het Nationaal Vrijheidsdebat dat jaarlijks wordt georganiseerd ter gelegenheid van de Herdenking Capitulatie 1945 Wageningen.

De prijs, €15.000 en de sculptuur 'een druppel op een gloeiende plaat', wordt jaarlijks door de Paul Tensen Stichting uitgereikt aan een kleine vrijwilligersorganisatie die zich inzet voor gehandicapte en anderszins achtergestelde kinderen.

De stichting is in 1981 opgericht door Wim Tensen, ter nagedachtenis aan zijn jong overleden zoon Paul. Ook wilde hij de aandacht richten op de onontbeerlijke inzet van vrijwilligers. Wim Tensen heeft zijn sporen verdiend in de oorlog.

Zijn weduwe was bij de prijsuitreiking aanwezig (op de foto rechts, links van haar onze bestuursleden Marien, Theo, Karin en Conny).

We voelen ons zeer vereerd. Uit de toekenning van de prijs spreekt een grote waardering voor onze stichting.

De prijs is voor ons een extra stimulans om ons werk met nog meer inzet, bezieling en liefde voort te zetten.

We hebben het geld besteed aan extra voorzieningen op de Udayanschool, en aan de laatste fase van de nieuwbouw van Little Stars School. Daarnaast kunnen drie leerlingen van Asha Deep School dankzij de Paul Tensen Prijs vier jaar lang naar vervolgonderwijs.

Een gedeelte hebben we vastgehouden voor extra uitgaven in 2014. <

NIEUWSBRIEF 2014

AAN ONZE SPONSORS, DONATEURS EN ANDERE BELANGSTELLENDEN

Afgelopen november, bij ons jaarlijkse bezoek aan onze projecten, waren naast de drie vaste bezoekers Marien, Conny en Theo, onze bestuursleden Alet en Jantine voor het eerst van de partij. Met een objectieve, kundige en frisse blik keken zij naar de projecten.

Als altijd reisden de bestuursleden op eigen kosten.

Met z'n allen hadden wij een bespreking met Surendra en Manish, onze medewerkers van het individuele sponsorprogramma, en een ontmoeting met het bestuur van Ashray.

We waren allemaal aanwezig bij de ontmoeting met ouders en leerlingen van het individuele programma, we vergaderden met Kati, Sheelu, Dan en Jessica van de Jeevanschool, we lunchten bij Asha op Little Stars School, en we voerden interessante gesprekken met Siddharth van Asha Deep School.

Jantine is na Varanasi naar Jaipur gegaan, waar ze Vatsalya's Udayanschool bezocht en kennis maakte met de bevoegde leiders van de NGO, Jaimala en Hitesh Gupta.

Onderstaand verslag van secretaris Conny geeft onze gezamenlijke indrukken weer. Die zijn bijna zonder uitzondering zeer positief. Alets bijdrage 'De kinderen van Varanasi' geeft inzicht in de specifieke problematiek van het soort kinderen dat op onze scholen zit: arm, kansarm, vaak uit problematische gezinnen.

Erg blij waren wij met de toekenning van de Paul Tensen Prijs, een objectieve beoordeling en een positieve waardering van onze stichting. **Dat we voor ons werk op uw niet-aflatende steun mogen rekenen, draagt wezenlijk bij aan de kwaliteit ervan.**

BASISGEGEVENS PROJECTEN PER 01-01-2014

1. Little Stars School

- > Tot en met klas 10
- > 850 leerlingen, 43 leraren
- > Budget € 36.000 > bijdrage BSF € 19.000

2. Educatie Ashray

- > Basisschool tot en met klas 5
- > 75 leerlingen, 5 onderwijzers
- > Verder ook: naaiklas, avondklassen, dans- en tablales
- > Budget € 13.500 > bijdrage BSF 100%

3. Asha Deep School

- > Tot en met klas 8
- > 230 leerlingen, 17 leraren
- > Budget € 26.000 > bijdrage BSF € 4.000

4. Individueel sponsorprogramma

- > Tot en met klas 12
- > 54 leerlingen, op diverse scholen
- > Budget € 11.550, incl. medische zorg, begeleiding en voedselondersteuning voor de allerarmsten
- > Bijdrage BSF 100%

5. Jeevan School

- > Tot en met klas 8
- > 120 leerlingen, 9 onderwijzers
- > Budget € 33.000 > bijdrage BSF € 10.050

6. Udayan School

- > Tot en met klas 8
- > 107 leerlingen, 6 leraren
- > Budget € 25.000 > bijdrage BSF € 5.000

1

LITTLE STARS SCHOOL

- > Tot en met klas 10
- > 850 leerlingen, 43 leraren
- > Budget € 36.000 (geen schoolmaaltijd)
- > Bijdrage BSF € 19.000
- > www.littlestarsschool.org

Directeur Asha zagen we dit jaar wat minder vaak dan anders vanwege ons volle programma. Ze was teleurgesteld dat we 'maar zo kort' bleven. Toch hebben we alles gezien en besproken.

De nieuwbouw ziet er fantastisch uit! Er was geschilderd, er zat glas in de ramen, vloeren waren betegeld. Van het overgebleven rotary-geld is een grote smartclass gemaakt.

De Rotary Varanasi heeft in beide gebouwen camera's laten ophangen (toezicht? veiligheid? - lijkt eerder een statussymbool). Daardoor was er geen geld meer voor de inrichting van de smartclass. Die komt er nu dankzij een donatie van twee jonge Italiaanse vrijwilligers.

Asha had een muur weggehaald, zodat er een prachtig podium ontstond naar de speelplaats toe. Daar speelde Marien met zijn Kailash Ensemble enkele dagen voor vertrek, voor een enthousiast, maar niet al te stil publiek van meer dan 500 leerlingen. Ook onze andere scholen waren uitgenodigd en gekomen.

De planten die we vorig jaar kochten waren flink gegroeid. Dat zag er mooi uit. En nog steeds heeft de gepensioneerde Malti ma'am er de leiding, nu met de hulp van lerares Pushpa. Als ik weer eens met een stel mensen binnenviel en toestemming vroeg om rond te lopen, zei Malti ma'am altijd: 'It's also your building. It's our building'.

De werkzaamheden voor de bovenste verdieping waren begonnen. De aan onze stichting gelieerde Stichting Benares Bouwfonds heeft daarvoor van een van onze sponsors een grote donatie gekregen. Bij ons vertrek stonden de pijlers en de buitenmuren overeind. In december is de officiële bouwvergunning afgegeven.

Pierre Satijn met bestuursleden Alet, Jantine en Marien

Vrijwilliger Pierre Satijn is in volle vaart doorgegaan; hij wil zoveel mogelijk klaar hebben als zijn zesmaandenvisum afloopt.

Voor de volledige afwerking is nog een bedrag van € 20.000 nodig. Maar de verdieping kan na de ruwbouw al in gebruik worden genomen en pas later worden afgewerkt.

De leerlingen van klas 11 en 12 gaan nu elders naar school. In juli wordt de nieuwe verdieping het onderkomen van deze hogere klassen. Voor hun examens moeten de studenten dan nog wel naar de geregistreerde Glorious Academy.

In de oudbouw is ook het nodige gebeurd. Een grote wens van Asha was een gastenkamer

volg ons ook op <https://www.facebook.com/benaresschoolfund>

met badkamer. Die is er nu. Ook een extra gastentoilet, buiten.

De entree is verbreed. Voor meer licht in het gebouw zijn muren doorgebroken en extra ramen aangebracht.

Er is een onderhoudsman aangesteld. De school bouwt ook een onderhoudsbuffer op. Heel verstandig!

Het aantal leerlingen is niet verder toegenomen. Dat hadden we vorig jaar zo afgesproken. Asha, die tot dan toe het liefst ieder kind aannam dat voor de poort stond, ziet nu in dat een school niet ongelimiteerd kan groeien zonder hoge kosten. De onderwijzers krijgen maandelijkse trainingen van Pierre Satijn (oud-leraar Nederlands) en andere deskundige vrijwilligers.

Op de dag voor vertrek zagen wij de gesponsorde LSS-leerlingen en hun ouders. Sanne, een van de musici van het Kailash Ensemble, was erbij en vond het indrukwekkend om mee te maken.

Nogal wat gezins- en gezondheidsproblemen komen langs. Daar wordt zorgvuldig naar gekeken.

Van tevoren waren Asha en ik het erover eens dat het eigenlijk onwenselijk was om onze steun aan LSS aan een bepaalde groep leerlingen te koppelen. Toch vertelde ze dat tijdens de bijeenkomst niet tegen de ouders. Ik vroeg haar, na afloop, waarom niet. Toen kwam de aap uit de mouw: ze vond het wel handig om ons als stok achter de deur te hebben. Als kinderen te vaak absent waren of als ouders niet naar de ouderavonden kwamen, zei ze dat ze dat aan Conny ma'am zou rapporteren. De absentie is wezenlijk verminderd, ook de opkomst van de ouders is beter.

Ik had er helemaal vrede mee. Als wij zo kunnen helpen, dan blijven we dat graag doen. <

ERNSTIGSTE OVERSTROMING SINDS 1923

Tijdens de afgelopen moesson trad de Ganges buiten zijn oevers. Het waren de zwaarste overstromingen in negentig jaar.

Al onze scholen werden ermee geconfronteerd. De toegangsweg naar Asha Deep, langs de Ganges, sloeg weg; ook verdween een flink stuk speelplaats van de school in het water. De begane grond van het gebouw, waar normaal gesproken de kinderen op de vloer hun lunch eten, stond onder water.

Ondanks de eigen geldzorgen besloot de leiding van de school voor ieder gezin van de leerlingen (honderd in totaal) een waterfilter en een muskietennet te kopen - om ziektes te voorkomen. De school sponsorde ook een medisch kamp van een week voor de hele gemeenschap. Dokters werkten vrijwillig mee en de medicijnen waren gratis. Er werden 130 mensen behandeld.

Ook de begane grond van Jeevans hostel was ondergelopen. Kati zocht met de kleintjes en de meisjes nog net op tijd een veilig heenkomen in het hoger gelegen dorp Sarnath aan de andere kant van de stad. Ze werden er gastvrij opgevangen door een bevriende NGO. Sheelu bleef met de grotere jongens achter, om het hostel te beschermen tegen plundersaars en om de omwonenden zoveel mogelijk bij te staan. Hij had een boot, kon mensen evacueren en voor schoon drinkwater zorgen.

Ashrays kliniek kwam onder water te staan, en dat terwijl die twee treden boven straatniveau ligt. De school ligt op de eerste verdieping maar moest, net als alle andere scholen, worden gesloten, niet alleen vanwege gevaar van kortsluiting, maar ook omdat de school niet meer

bereikbaar was. Twee gezinnen in de wijk Nagwa, van wie de huizen op instorten stonden, werden door sociaal werker Sangram naar zijn veilige dorp buiten Varanasi gebracht. Voor de achterblijvers werd gedaan wat mogelijk was. Drinkwater was het grootste probleem; dat werd met tankwagens en flessen aangevoerd.

In de laaggelegen coöperatieve tuinen van Ashray stond het water metershoog. De omringende muur stortte op veel plaatsen in.

Little Stars School's nieuwbouw, zelfs de kelder, bleef voor veel water gespaard, al kwam het water door de stopcontacten naar binnen. Maar in het oude gebouw stond bijna een meter water. Watertank, electriciteit, deuren en planten liepen schade op. De kleinste hostelmeisjes werden naar een veiliger plek gebracht, de grote bleven en kregen voedselhulp van buiten. Ondanks de overlast lijken de meisjes, op de foto hierboven, ook plezier te beleven aan het water.

In de directe omgeving was de ellende soms groot. Asha nam in haar school tijdelijk gezinnen op van wie het huis was ingestort.

De schoonmaak van wegen en gebouwen was een heel karwei. In december waren muren en vloeren nog steeds vochtig. Met repareren en schilderen moest worden gewacht tot ze door en door droog waren. Inmiddels is de meeste schade hersteld. <

ASHRAY SCHOOL

2

- > Basisschool tot en met klas 5
- > 75 leerlingen, 5 onderwijzers
- > Naaiklas: 12 meisjes/jonge vrouwen, 1 lerares
- > Avondklassen (t/m klas 12, incl. computerles) 63 leerlingen, 4 leraren
- > Dans- en tablales: 32 leerlingen, 1 leraar
- > Budget € 13.500 (incl. eenvoudige lunch)
- > Bijdrage BSF 100%
- > www.ashray.org

Ondanks problemen in de organisatie, die ons veel tijd hebben gekost, moet gezegd worden dat de school goed loopt.

De onderwijzers lijken vrijer en meer op hun gemak dan vorige jaren. Er is geen superieur die hen op de nek zit. Door het vertrek van de onderdirecteur voelen zij zich verantwoordelijker voor de school. Dat heeft hun meer zelfvertrouwen gegeven.

We hebben een goed gesprek gevoerd met de onderwijzers. We krijgen een prettige indruk van hun werk en van hun samenwerking.

Maandenlang vingen zij met z'n vieren de afwezigheid van de zieke onderwijzeres Seema op. Sinds januari is Seema voor enkele uurtjes per dag terug.

Theo en Sushil nemen de administratie door

De onderwijzers bepalen zelf wat ze nodig hebben, nieuwe boeken of andere schoolspullen, en dienen dan een verzoek in bij de penningmeester van het bestuur. Meestal worden die verzoeken gehonoreerd, hoewel het wel even kan duren.

We brachten bijscholing en onderlinge (kritische) besprekingen ter sprake als middelen om het eigen functioneren te verbeteren. Daar is op dit moment weinig aandacht voor. Het was lange tijd louter overleven met z'n vieren. Dit verbeteringstraject was de afgelopen jaren ook al een aandachtspunt. Moeten we in de gaten houden!

Wij deelden winterkleden uit, rapportjes, computerdiploma's en naaimachines, alles in een officiële setting. Daar zijn ze dol op in India. En dat kunnen ze goed. De uitreiking van de naai-diploma's haalde de plaatselijke pers.

Sadhana heeft de leiding van de school. Zij en leraar Avinash zijn goed thuis op de computer. Sadhana liet zien hoe alles keurig was opgeslagen: attendancelijsten, rapporten, foto's van allerlei activiteiten. Later gaf ze mij een schijfje mee naar huis met alle informatie.

Bij het uitdelen van de rapportjes waren ook ouders aanwezig. Die werden samen met hun kind naar voren geroepen en moesten hun handtekening of een duimafdruk zetten. Heel goed om de ouders erbij te betrekken en zich medeverantwoordelijk te laten voelen. Net als bij LSS wordt regelmatig mijn naam als dreigement gebruikt. Prima, als dat helpt!

Er zijn tijdens ons verblijf nieuwe toetsenborden voor de computers gekomen, whiteboards werden later aangeschaft.

De computerlessen die 's avonds worden gegeven, zijn voor leerlingen van het voortgezet onderwijs - niet voor de Ashrayleerlingen. Die lessen worden na een half jaar afgesloten met een diploma, waarna een volgende lichting de eerste beginselen van de computer leert. We ontmoetten de nieuwe computerleraar. Een aardige en prettige man. Wij willen graag dat in de toekomst de computers ook overdag gebruikt gaan worden op de basisschool. Dan profiteren er meer kinderen van.

De coachingklassen lopen nog steeds als een trein. Sadhana, Avinash en Guruji nemen drie uur lang om beurten 49 leerlingen onder handen voor verschillende vakken. Heel veel kinderen hebben baat bij deze begeleiding en extra lessen. Ook 19 van onze 54 individueel gesponsorde leerlingen maken er gebruik van.

We zagen een mooie tentoonstelling van dingen die in de loop van het jaar van afvalmaterialen (plastic lepeltjes en beker-tjes, puntenslijpsel) waren gemaakt. Heel inventief.

En tot slot een mooie voorstelling van dans, tabla, goochelkunsten en toneelstukjes. Het dak van Ashrays gebouw was prachtig aangekleed; er waren heuse toneelgordijnen, die over een katrolletje open en dichtgeschoven konden worden.

Manager Sangram had voor versterking gezorgd; ook onze toespraken schalden op volle kracht de wijk in. Het gebouw was met glitterlichtjes versierd. Laat dat maar aan Sangram over.

De communicatie met Ashray verloopt moeizaam. Dat heeft grotendeels te maken met de huidige problemen in de organisatie. De directeur is ziek, komt niet meer terug, de onderdirecteur is vertrokken, niemand heeft echt de leiding, het bestuur is passief. Zorgelijk. Ons bestuur houdt de situatie scherp in de gaten. Gelukkig heeft de school er niet onder te lijden. Die gaat rustig zijn eigen gangetje. <

De sponsors, die vijf jaar lang het volledige onderwijspakket van Ashray hebben bekostigd, stoppen daarmee. Stichting Benares Schoolfonds is de familie heel dankbaar voor deze jarenlange steun.

De stichting heeft Ashray voor de komende twee jaar € 8.500 per jaar toegezegd.

PEERS BOOM IN DE ASHRAYTUIN

In januari 1991 was de 27-jarige Peter (Peer) van Duijnhoven op weg naar Frans Baartmans in Varanasi om hem een tijd te gaan helpen als vrijwilliger. Hij kwam er nooit aan.

In een ziekenhuis in Calcutta overleed hij aan een agressieve variant van malaria.

Toen Frans Baartmans van Peers ouders het verschrikkelijke bericht kreeg, raadde hij hun aan naar zijn eigen ouders te gaan. Die hadden lang geleden eenzelfde trieste ervaring: hun dochtertje, Frans' zusje, was op jeugdige leeftijd verongelukt.

En zo is het gegaan. Ze zochten elkaar op en er ontstond een bijzondere vriendschap waarin ze elkaar tot steun en troost konden zijn. De band tussen beide families is sindsdien hecht, de betrokkenheid van de familie Van Duijnhoven bij Frans' werk in Varanasi begrijpelijkerwijs groot.

In 2005 maakten Peers beide zussen de zware reis naar Calcutta. Ze bezochten het ziekenhuis waar Peer was overleden, en gingen vandaar door naar Frans in Varanasi.

Na lang aarzelen maakte Peers moeder in december 2009 de reis naar Varanasi, vergezeld door haar jongste dochter, Karin. Het was een emotionele, maar ook zeer waardevolle reis.

Op een van de laatste dagen plantten beiden midden in Ashrays grote groentetuin een klein stekje ter nagedachtenis aan Peer. Bovenop het muurtje rond het boompje, in het natte cement, schreven zij samen met Frans een tekst. Dat

stekje is nu een grote boom. Deze *flamboyant* wordt liefdevol verzorgd door tuinopzichter Manish en zijn moeder.

Door de sterke stam heeft de boom niet geleden onder de zware overstromingen van afgelopen zomer. Alleen het muurtje moet hersteld worden. Daarop is het woord 'Peer' nog steeds goed zichtbaar.

De familie van Peer draagt al jarenlang substantieel bij aan de Ashrayschool, samen met Ashrays kliniek en tuinen Frans' levenswerk. Ook hun vrienden en kennissen hebben mooie donaties gedaan.

Maar daarmee stopte de betrokkenheid niet. Na haar bezoek aan Varanasi zei Karin 'ja' toen we haar vroegen voor ons bestuur.

Sindsdien is zij, met haar oprechte en warme betrokkenheid en met haar eerlijke en wijze meningen, een zeer gewaardeerd bestuurslid. Als ontwerper zorgt zij ook voor de professionele lay-out van onze nieuwsbrief. <

ASHA DEEP SCHOOL

- > Tot en met klas 8
- > 230 leerlingen, 17 leraren (3 part-time)
- > Budget € 26.000 (incl. schoolmaaltijd)
- > Bijdrage BSF € 4.000
- > www.asha-deep.com

Drie keer spraken we Siddharth, een keer Theo en ik lekker rustig in het piepkleine kantoorje, de tweede keer met Alet en Jantine erbij, en de derde keer met de vijf vriendinnen van Alet die voor een weekendje uit Singapore waren overgekomen.

En alle drie de keren was ik onder de indruk van zijn wijze denkbeelden en groot inzicht in de kinderen met wie hij te maken heeft.

Bestuursleden in gesprek met Siddharth (rechts)

Siddharth runt niet alleen een school, hij blijft ook de leerlingen die vertrokken zijn, begeleiden en bijlessen geven. Hij organiseert gespreksgroepen voor grotere jongens en, apart, voor grotere meisjes, over drugs, drank, seksualiteit. Hij organiseert met hulp van vrijwilligers een aantrekkelijk avondprogramma voor de jongeren.

Siddharth investeert in de toekomst van de volgende generatie, zoals hij het zelf zegt.

Hij betreft ook de ouders erbij, nodigt ze uit voor ouderavonden. Steeds meer ouders komen. Ze gaan het belang van scholing inzien. En school moet ook leuk zijn, is zijn duidelijke idee. Vandaar het avondprogramma.

Hij sprak over enkele drop-outs, die vielen voor het snelle geld en voor Rs 200 per dag (= € 2,50!) in de catering gingen werken.

Dat gebeurde na de grote overstromingen van de afgelopen zomer, waardoor de weg langs de Ganges van Nagwa naar de school was weggeslagen en de kinderen een enorme omweg moesten maken. Sindsdien worden de kleintjes met twee riksja's opgehaald. De groteren zijn na een tijdje allemaal weer komen opdagen.

Siddharth overweegt samen met een andere school de weg zelf te laten herstellen.

Ik schreef vorig jaar al dat Siddharth onconventioneel is: geen strenge discipline, nauwelijks uniformen. Pas vanaf klas 6 is een uniform verplicht (met het oog op goede aansluiting met vervolgonderwijs na klas 8). Ook wordt er dan meer les in het Engels gegeven.

100% van de leerlingen gaat na Asha Deep door naar klas 9. Daarvoor zoekt de school, en vindt zij ieder jaar weer, aparte sponsors.

Ook wij betalen voor drie leerlingen, vier jaar lang, € 750 per jaar. Daarvoor gebruiken we een deel van de Paul Tensen Prijs.

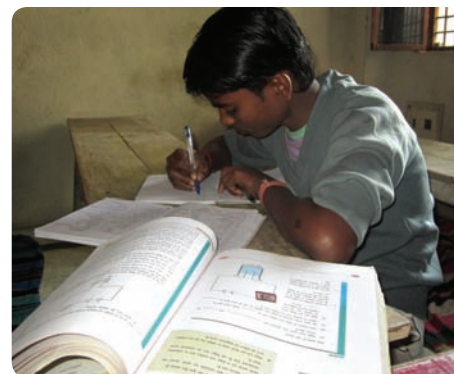
De leraren maken hun eigen curriculum en lesmateriaal. Iedere zaterdag vindt intervisie en training plaats.

De lagere klassen krijgen computeronderricht van de eigen onderwijzer, de hogere klassen van de computerleraar. Er zijn nu vijf computers.

Ook de bibliotheek ziet er goed uit en is uitgebreid. Voor computers en boeken gaven wij dit jaar € 1000 extra.

We spraken met Siddharth over beroepsopleidingen. Hij vertelde dat enkele leerlingen twee tot drie keer per week een fotografie cursus volgden van het Nederlandse bedrijf Fairmail. Kijkt u eens op www.fairmail.info.

Prachtig initiatief. De bedoeling is dat de kinderen van hun foto's zelf kaarten maken, die Fairmail probeert te verkopen. Hoe beter de kinderen zijn, hoe meer kaarten worden verkocht. De kinderen verdienen dus, hebben een eigen bankrekening en sparen zo voor hun studie of voor betere huisvesting van hun familie.

De financiële positie van Asha Deep is nog steeds precair. Siddharth had overwogen de schoolmaaltijden stop te zetten. Gelukkig hoefde dat op het allerlaatste moment niet. Wel gaat er gekeken worden naar een ander, goedkoper schoolgebouw.

De school knoopt van maand tot maand de eindjes aan elkaar. Hier mag door ons best wat meer worden bijgedragen. Alets vriendinnen uit Singapore hebben uitgebreid kennisgemaakt met Siddharth en de school.

Op hun verzoek hebben Alet en ik concrete steun bij hen aangevraagd.

Siddharth wil graag de schoolmaaltijden zeker stellen en een teken- en handarbeidleraar aantrekken.

Komend jaar komt Connie Rao, de directeur van de school, definitief terug uit de VS.

Siddharth ziet daar zeer naar uit. Het werk groeit hem wat boven het hoofd. <

Stichting Benares Schoolfonds geeft Asha Deep School met ingang van komend schooljaar €2.000 per jaar meer, de helft ervan voor de schoolmaaltijden.

De vrouwen uit Singapore, die de school bezochten, gaan fondsen werven voor kunstonderwijs: drie part-time leraren, een voor tekenen/handarbeid, een voor muziek, en een voor dans.

Tot slot krijgt de school een eenmalige bijdrage van €500 voor haar activiteitenprogramma.

HET INDIVIDUELE SPONSORPROGRAMMA

- > Tot en met klas 12
- > 54 leerlingen
(verspreid over meerdere scholen in de stad)
- > Budget € 11.550
(incl. medische zorg, begeleiding en voedselondersteuning voor de allerarmsten)
- > Bijdrage **BSF 100%**

4

We zijn zeer tevreden over hoe dit programma loopt. Surendra en Manish kwijten zich op onberispelijke wijze van hun taak.

Manish en Surendra

We namen de afspraken van vorig jaar door, de financiën, de lijst van leerlingen, de inkomenspositie van de ouders, de selectiecriteria, de daallijst en de medische kosten. We besloten tot aanpassing van de inkomenscriteria en de daalverstreking, bespraken nieuwe trends (veel verzoeken om extra coaching, heel begrijpelijk nu veel leerlingen in hogere klassen zitten) en maakten nieuwe afspraken.

Shubham is na schooltijd theeverkoper

We hebben besloten alleen kinderen naar Engelstalige scholen te sturen die dat ook echt aankunnen. Het merendeel gaat naar Hindi-scholen.

De gemiddelde score van onze leerlingen was afgelopen jaar bijna 60%. Niet hoog, maar voldoende. De beste student scoorde 90%, opmerkelijk hoog; de slechtste 43%. We moeten niet vergeten dat de meeste kinderen onletterde ouders hebben.

Komend schooljaar zullen wij voor het eerst de mogelijkheid van een beroepsopleiding na klas 10 aanbieden. Er heeft zich al een leerling gemeld. Dit nieuwe beleid is vooral gericht op leerlingen, meestal jongens, die niet erg geïnteresseerd zijn in studeren.

Ik heb van al deze discussiepunten en nieuwe afspraken een overzicht gestuurd naar Surendra en Manish. Dat hangt nu boven hun bureau, schreef Manish - zodat ze niets vergeten.

We hadden de jaarlijkse ontmoeting met ouders en leerlingen op het platte dak van Manish' huis. Dit keer in aanwezigheid van maar liefst vijf van onze bestuursleden. De opkomst was enorm. Voor de individuele gesprekjes hebben we ons op een gegeven moment opgesplitst, en Jantine rende tussen beide groepjes heen en weer om foto's te maken.

Manish' ouders zaten er als toezichthouders bij, zijn vrouw deelde de vitaminepillen en de antiwormtabletten uit. Zijn beide dochters brachten thee en snacks rond en werden er af en toe bijgeroepen om iets te vertalen. Alles bij elkaar heel goed verzorgd.

Ter gelegenheid van ons tienjarig bestaan gaven we de kinderen dit jaar een mooie pen met naam en website van onze stichting. Bij deze bijeenkomst is weer eens gebleken hoe goed beide heren op de hoogte zijn van het wel en wee van de leerlingen en van hun thuissituatie.

In de loop van het jaar heeft Manish van ieder kind een klein dossiertje gemaakt (leeftijd, naam ouders, naam school, inkomenssituatie, samenstelling gezin). Dat ziet er professioneel uit, maar ja, Manish is dan ook computerleraar.

Heel mooi vinden wij het door Surendra en Manish zelf bedachte devies: 'We believe in work, not words'.

We liepen met Frans Baartmans door de wijk en bezochten enkele gezinnen. Onderweg kwamen wij Khushboo tegen, een van de leerlingen uit ons programma; ze stond op het balkonnetje van haar huis. Ze kwam naar beneden gerend om ons te omhelzen, zo blij was ze om ons in haar wijk te zien rondlopen.

Alet en Jantine bezochten met Surendra de Gopi Radhaschool waar de meeste van onze meisjes naartoe gaan.

Regelmatig overleggen Surendra en Manish per mail over toelating van nieuwe leerlingen, plotselinge noodsituaties in gezinnen, medische problemen en andere zaken. Altijd willen ze eerst mijn advies, voor zij zelf beslissen. Altijd geef ik aan dat zij de besluiten nemen; zij kennen de situatie, zij weten zoveel beter dan ik wat het beste is.

Zeer kort na sluiting van het administratieve jaar ontvang ik altijd Surendra's financiële overzicht. Dat doet niemand van onze samenwerkingspartners hem na.

Surendra overschrijdt het budget nooit, hij weet zelfs geld over te houden.

Twee jaar geleden, toen wij dit programma losmaakten van Ashray, hielden wij Surendra en Manish aan als medewerkers. Wij konden niet zonder hen en we vertrouwden hen.

Dat vertrouwen hebben ze meer dan waargemaakt. <

DAAL is gezond proteïnerijk voedsel dat niet mag ontbreken in het dagelijkse pakket. De prijs is de laatste jaren enorm gestegen. Daarom geeft onze stichting de allerarmste gezinnen een extra ondersteuning. Via een vouchersysteem kunnen zij een verantwoorde dagelijkse hoeveelheid daal kopen.

COACHING, extra les buiten de gewone schooltijden, is een normaal deel van het Indiase onderwijsstelsel en heeft niets te maken met een gebrek aan inzet of intelligentie van de leerlingen. In de laatste middelbareschooljaren is coaching onmisbaar voor het behalen van het eindexamen.

- > Tot en met klas 8
- > 120 leerlingen, 9 onderwijzers
- > Budget € 33.000 (incl. schoolmaaltijd)
- > Bijdrage BSF € 10.050
- > www.basichumanneeds.org

Het is een zwaar jaar geweest voor Jeevan. De overstromingen en de dreigende afbraak van het schoolgebouw vanwege de aanleg van een nieuwe weg eisten veel aandacht op. Maar vooral de dood van een van de hostelmeisjes greep de staf en de kinderen bijzonder aan. Damini werd met geweld meegenomen naar haar geboortedorp. Daar werd ze verkracht; enkele maanden later overleed ze aan hepatitis.

Als de school ontruimd moet worden, liggen de plannen al klaar: dan zullen ze hun intrek nemen in het hostel. De huisbaas heeft al toegezegd drie klaslokalen te willen bouwen op de binnenplaats.

Er gebeurden ook mooie dingen. De vakantie-reis naar zee, met alle hostelkinderen en stafleden, was voor iedereen een onvergetelijke belevenis. Nog nooit hadden ze de oceaan gezien, nog nooit in zee gezwommen! Financieel gaat het goed met Jeevan. Voor het eerst zijn ze uit de rode cijfers; geen geringe prestatie. Kati is zwanger. Ze gaat in februari voor acht maanden naar Duitsland. Jessica neemt een deel van haar taken over.

Erg blij is Kati met de ontwikkeling van de onderwijzers. Niet langer is zij sturend, de onderwijzers nemen ook initiatief en vragen haar om aanvullende informatie en materialen. Zij streven zelf naar verbetering en vooruitgang. Kati hoopt dat ze in de toekomst, wanneer hun Engels beter is, zonder haar hulp op zoek gaan naar ontbrekende informatie.

Manager Sheelu

Heel veel lesmateriaal maakt Kati overigens zelf - onder meer, met behulp van internet, een lerarenhandleiding voor de teken- en handarbeidlessen. Ze heeft een heel goed inzicht in kinderen en gevoel voor wat hen aanspreekt.

De school telt 120 leerlingen en negen onderwijzers. Sheelu en Kati geven ook zelf les, in de hogere klassen, Kati wiskunde, natuurkunde, scheikunde en biologie, Sheelu geschiedenis, psychologie en Indiase cultuur. De hoogste klas is nu klas 9, met twee leerlingen. De school is geregistreerd als basisschool, tot en met klas 8. Daarna volgen de leerlingen het curriculum van de Indiase Open School (NIOS). Vanaf klas 1 krijgen de kinderen computerles. Na klas 6 wordt meer en meer lesgegeven in het Engels. In de toekomst kunnen leerlingen na klas 10 of 12 naar beroepsonderwijs of universiteit.

5% van alle donaties plus de opbrengst van Jeevans timmercursus worden in een speciaal fonds 'vervolgeducatie' gestopt. Dat fonds groeit langzaam.

De leerlingen hebben een weekoverzicht voor vrije studie. Na ieder onderdeel worden ze overhoord; als de onderwijzer tevreden is, wordt het onderdeel door hem afgetekend. De leerlingen zijn ijverig, ook in die vrijestudie-uren, de leraren toegewijd en kundig. Er heerst een echte studiesfeer.

We aten met Sheelu, Dan en Jess, later met Kati en haar man Sven. Goed om elkaar af en toe in alle rust te spreken. <

NIUWE PLANNEN

Al langer leefde bij Kati en Sheelu de wens een eigen hostel en school te bouwen op eigen grond; niet meer afhankelijk van de luimen van een huisbaas.

Dat eigen stuk grond, 5500 m², is er nu, aan de andere kant van de stad, even buiten Sarnath. Een Ierse organisatie schonk het geld, een bevriende Indiase NGO kocht de grond en schonk die aan Jeevan. Op termijn gaan er een hostel en een school gebouwd worden. Ook wil Jeevan onderkomens hebben om ouders, zieken en ouderen op te vangen. De huidige school blijft in deze constructie bestaan als stadsschool voor basisonderwijs, gericht op de oorspronkelijke doelgroep, de zwerfkinderen van de ghats.

Jessica en Dan, de oprichters van Jeevan, en Sheelu en Kati zijn zeer idealistisch, gedreven en enthousiast. Wij vroegen, nuchter en zakelijk, naar de financiële gevolgen en een businessplan; ook wilden we graag weten hoe ze denken de nieuwe organisatie te bemannen en te organiseren. Die uitwerking komt nog.

UDAYAN SCHOOL

- > Tot en met klas 8
- > 107 leerlingen, 6 leraren
- > Budget € 25.000 (incl. eenvoudige lunch)
- > Bijdrage BSF € 5.000
- > www.vatsalya.org

6

Udayan is de naam van het kinderdorp dat de NGO Vatsalya buiten Jaipur heeft gebouwd. Onze stichting ondersteunt de school van het complex.

Twaalf Udayankinderen van het eerste uur hebben in 2013 hun opleiding afgerond en Udayan verlaten. De oprichters, Jaimala en Hitesh Gupta mogen trots zijn. Twaalf straatkinderen zijn uitgegroeid tot zelfstandige en zelfbewuste jonge mensen die goed toegerust zijn voor het leven buiten Udayan.

Na het vertrek van deze twaalf wonen er momenteel nog maar zesendertig kinderen op de campus. Dat komt ook door de nieuwe overheidsbemoediging met de indicatie voor institutionele opvang. Niet langer mag de NGO Vatsalya zelf kinderen selecteren.

Jaarlijks worden nu ongeveer vier nieuwe kinderen opgenomen. Dat is niet veel; het goed geoutilleerde dorp is toegerust voor een groter aantal.

Dit jaar bezocht ons bestuurslid Jantine Udayan. Het was haar eerste bezoek. Zij trof er een kleinschalige, maar goed georganiseerde en geleide school aan. De school (tot en met klas 8) groeit, dankzij het opnemen van kinderen uit de omliggende dorpen. Die worden met de schoolbus opgehaald. Er zitten dit jaar 107 kinderen op de school. Daarmee draagt Vatsalya wezenlijk bij aan de onderwijsmogelijkheden in de directe omgeving.

De kinderen krijgen les van 8.30-1.30 uur en van 2.30-4.00 uur, een flink programma. Daar zit drie keer per week een uur sport bij. Vanaf klas 3 wordt aandacht besteed aan gedrag en omgangsvormen (moral science).

Vanaf klas 6 zit computerles in het curriculum. Onze stichting kon het afgelopen jaar dankzij de Paul Tensen Prijs geld geven voor computers, een tv, een printer, een waterkoeler, ventilators en sportmaterialen.

De school heeft nog steeds niet meer dan zes lokalen, maar het komend jaar wordt een donatie verwacht voor de bouw van enkele extra klassen. Wegens ruimtegebrek is er nog geen bibliotheek in de school, en wordt natuurkundeles gegeven in de personeelskamer, tevens kantoor, computerlokaal en klas 8.

Twaalf zelfbewuste jonge mensen. Oprichters Jaimala en Hitesh Gupta (linksboven) mogen trots zijn.

De kwaliteit van het onderwijs neemt toe, al blijft het vinden en vasthouden van goed gekwalificeerde onderwijzers moeilijk. De salarissen zijn hoger dan in Varanasi; het werken op deze afgelegen plek moet daarvoor aantrekkelijker worden.

Voor vervolgonderwijs na klas 8 gaan de kinderen die op Udayan wonen en een score hoger dan 75% hebben, naar een goede privéschool in Jaipur. Het gaat om slechts enkele studenten. Vatsalya betaalt het schoolgeld. Op die school mogen de leerlingen na klas 10 door als ze opnieuw ten minste 75% scoren.

Kinderen die in klas 8 of 10 lager scoren dan 75%, dat zijn verreweg de meeste, kunnen op Udayan onderwijs via het NIOS (Open School) volgen.

In het schooljaar 2012-2013 scoorden zeven van de toen 77 leerlingen van de Udayan school 75% of hoger. In totaal twee van de 23 oud-leerlingen zitten op de universiteit. Met een beurs.

Na klas 8 volgen alle leerlingen twee tot vier uur per dag een of andere vorm van beroepsonderwijs. Zo zijn alle leerlingen, wanneer ze op hun achttiende Udayan verlaten, in staat in hun levensonderhoud te voorzien.

Jaimala zou graag op termijn onderwijs aanbieden tot en met klas 12. En ze wil graag meer schoolkinderen van buiten opnemen in een hostel.

Veel heeft met geld te maken. Het financiële overzicht van Udayan vertoont geen tekorten. Navraag leerde dat er geen tekorten waren omdat er flink gesnoeid was in de voorzieningen.

De reële begroting is €120.000, €80.000 voor het dorp, €40.000 voor de school.

De organisatie komt €45.000 tekort, waarvan €15.000 voor de school. Er moesten keuzes gemaakt worden.

De gevolgen van het terugsnijden van de uitgaven met bijna 40% laten zich merken: een groter aantal onderwijzers voor de groeiende school was niet mogelijk, klassen zijn gecombineerd, de kinderen krij-

gen minder sport, de schoolmaaltijd is eenzijdiger geworden, en een schoolreisje zat er dit jaar niet in.

De grootste kosten van de school zijn de onderwijzerssalarissen; en die kosten stoppen nooit. Stichting Benares Schoolfonds zou daaraan een grotere structurele bijdrage willen leveren.

Vatsalya, de NGO waaronder Udayan valt, is ondernemend en heeft veel plannen ter verbetering van de financiële situatie. Enkele jaren geleden werd Anoothi opgericht, een op winst gerichte zakelijke onderneming.

Anoothi verkoopt producten die door groepen Indiase dorpsvrouwen worden gemaakt. Die vrouwen worden door Vatsalya opgeleid en verdienen met hun werk voor Anoothi een inkomen, waardoor hun leefomstandigheden aanzienlijk zijn verbeterd. Meer dan tweehonderd vrouwen profiteren inmiddels al van Anoothi.

Van overheidswege mag Anoothi niet meer dan tien procent van de winst aan goede doelen besteden, in dit geval aan Udayan. Die tien procent zal met de groei van Anoothi een toenemende steun voor Udayan betekenen.

Bestuurslid Jantine bezocht Udayan

De komende jaren zal Vatsalya veel energie steken in het verder ontwikkelen van Anoothi. En, met de hulp van haar plaatselijk netwerk en haar vele buitenlandse vrienden, in het binnenhalen van meer fondsen. <

Vatsalya-Udayan krijgt vanaf komend schooljaar € 1.000 per jaar extra voor betere voeding. Daarnaast krijgt de school € 1.200, deels voor bibliotheekboeken, deels naar eigen inzicht te besteden aan urgente noden.

DE KINDEREN VAN VARANASI

Door:
bestuurslid **Alet Meurs**, kinderpsychologe

Overall zie je kinderen. Ze werken in de ochtend mee in het winkeltje van hun ouders. Ze lopen in groepjes in schooluniformen over straat; blauwe, rode of grijze rokjes, korte broeken, witte overhemden en een sjaal of das, rugzakje op, haren strak gekamd. Ze zitten voor schamele hutjes op een houten bed, met een vaal shirt aan. Ze rennen aan de oever van de Ganges met hun zelfgemaakte vliegers, zitten op stoepjes of hangen rond bij de theestalletjes.

Inmiddels gaat een substantieel deel van de kinderen naar school. In de wijk Nagwa is onderwijs vanzelfsprekender dan een jaar of tien geleden, ook voor de meisjes. Educatie wordt door de kinderen en hun families gezien als een middel om hogerop te komen. Er zijn jongeren die zeer gemotiveerd zijn en het liefst naar een Engelstalige school gaan. Ze willen klas 12 afmaken en denken zelfs na over de universiteit. Er zijn ook kinderen die afhaken na klas 8, of zelfs eerder. Ze raken gedemotiveerd of gezinsomstandigheden dwingen hen geld te gaan verdienen.

Op een ochtend gaan we naar Asha Deep School. Op deze school geen uniformen, maar

INTERESSE

Heeft u vrienden of familie met interesse in het werk van onze stichting? Stuur een mailtje met hun naam en adres naar onze secretaris. Zij zal dan een exemplaar van deze nieuwsbrief opsturen. Het emailadres is: benares.school@xs4all.nl

Meiden van Nagwa

alledaagse kleren. Tegenwoordig zijn dit shirts en gewone broeken, rokken en bloesjes. Sari's of punjabi dresses, de traditionele kleding, daar lopen alleen de leraren in.

Het schoolgebouw is vrij kaal en oud, maar op de muren staan opbeurende teksten als 'Okay That's better', 'You are doing great' of 'Be happy'.

De grote jongens hangen, zoals tieners kunnen doen, beneden op de speelplaats aan de Ganges. Sommigen van hen lijken mij veel te oud voor de bovengrens die de school hanteert, klas 8 (vergelijkbaar met onze klas 2 middelbaar onderwijs).

Veel van deze jongeren - bijna allemaal met ongeletterde ouders - gingen pas op latere leeftijd naar school, en ze verzuimden vaak noodgedwongen lange periodes.

Het gevaar van schooluitval onder tieners is relatief hoog. Voor de jongeren is snel geld verdienen zeer aantrekkelijk.

Geld is er in de gezinnen niet of nauwelijks. Het inkomen is zeer laag. Veel vaders zijn riksja-fietzers of hebben een klein kioskje, de moeders doen eenvoudig, slecht betaald huishoudelijk werk. Vaak spelen er ook problemen in het gezin die maken dat een leerling van school wegblijft. Zo kwamen wij in contact met een veertienjarige jongen, oudste uit een gezin van vier kinderen, wiens vader onlangs was overleden. Een groot verlies voor het gezin. De vader was kostwinner. De jongen ging al maanden niet naar school omdat hij thuis

moest helpen, en geld moest verdienen. We zien hem overdag rondhangen bij de teashop.

Jeevan School kent een andere leerlingenpopulatie. De families komen uit dorpen op een halve dag reizen van Varanasi. De streek daar is bijzonder arm. De tribale gemeenschap waartoe ze behoren wordt in India gezien als het laagste van het laagste.

De families trekken naar de stad om er te bedelen. Ze wonen in schamele tenten, gebouwd van stokken en lappen, en soms zelf alleen op een stuk plastic. Er is weinig te eten, de aandacht voor de kinderen is minimaal.

Veel volwassenen zijn verslaafd aan alcohol. Basic Human Needs, de NGO waartoe Jeevan School behoort, is opgericht voor deze kinderen. Basale lichamelijke en emotionele zorg zijn essentieel.

Het gaat om gerichte aandacht, duidelijke communicatie, structuur in de dag, en gezonde voeding. Alle kinderen zijn ondervoed, de meesten hebben een forse ontwikkelingsachterstand, ook in taal. Om de kinderen jong te helpen in hun leerontwikkeling worden er >

> lees verder op de achterpagina

FINANCIEEL OVERZICHT 2013

BEGROTING 2014

IN

Bijdragen schoolsponsors / vaste donateurs	20.485
Bijdragen fondsen/stichtingen	18.500
Bijdrage t.b.v. Ashray school	10.000
Voor schoolmaaltijden Ashray 2014/2015	1.870
Andere giften	10.280
Paul Tensen Prijs	15.000
Uit bestemmingsreserve	8.740
Rente	1.670

Totaal in 86.545

UIT

Little Stars School	18.000
Extra bijdrage voor klas 11 en 12	1.000
Extra bijdrage voor nieuwbouw (via Stichting Benares Bouwfonds)	5.000

Individueel sponsorprogramma

a. schoolkosten	6.620
b. administratie en begeleiding	1.500
2 laptops voor medewerkers	850
c. medische zorg	500
d. voedselondersteuning (daal)	900
e. extra coaching	500
f. hoger onderwijs 3 oud-leerlingen	1.200

Onderwijs Ashray	10.000
Schoolmaaltijden	2.000
Bijdrage in salaris onderdirecteur	435

Jeevan School	10.050
---------------	--------

Udayan School (Jaipur)	5.000
Extra bijdrage voor inrichting school	3.000

Asha Deep School	4.000
Bijdrage voor vervolgonderwijs 3 leerlingen	750
Extra bijdrage voor computers en bibliotheekboeken	1.000

Overige donaties en kosten

Divya Jyoti (gehandicaptenopvang)	1.000
Onderwijzeres Seema (ziektekosten: geoormerkte gift)	1.000
Coachingschool Aryan (geoormerkte gift)	200
Naar bestemmingsreserve	10.040
Kosten stichting (nieuwsbrief, notaris, bank, KvK)	1.350
National Pen (110 pennen met opdruk)	108

Totaal uit 86.003

IN

Bijdragen schoolsponsors / vaste donateurs	20.750
Bijdragen fondsen/stichtingen	21.700
-	
-	
Andere giften	13.020
-	
Uit bestemmingsreserve	11.545
Rente	1.530

Totaal in 68.545

UIT

Little Stars School	18.000
---------------------	--------

Individueel sponsorprogramma

a. schoolkosten	7.500
b. administratie en begeleiding	1.500
c. medische zorg	500
d. voedselondersteuning (daal)	1.000
e. extra coaching	1.500
f. hoger onderwijs 2 oud-leerlingen	875

Onderwijs Ashray	8.500
Schoolmaaltijden (geoormerkte gift)	1.870

Jeevan School	10.050
---------------	--------

Udayan School (Jaipur)	5.000
Schoolmaaltijden	1.000
Extra bijdrage voor bibliotheek	1.200

Asha Deep School	5.000
Bijdrage voor vervolgonderwijs 3 leerlingen	750
Schoolmaaltijden	1.000
Extra bijdrage voor activiteitenprogramma	500

Overige donaties en kosten

Divya Jyoti (gehandicaptenopvang)	1.000
Coachingschool Aryan (geoormerkte gift)	300
Kosten stichting	1.500

Totaal uit 68.545

OVERHEADKOSTEN IN 2013: 1,7%

De stichting heeft een buffer van €27.500 om te allen tijde - ook bij het wegvallen van sponsors - voortgang van de studie van de kinderen te kunnen garanderen. Dit geld staat vast op een vastetermijndeposito.

Ontwikkelingsorganisaties wordt geadviseerd anderhalf keer de jaaromzet als buffer aan te houden.

Verder heeft de stichting op dit moment een bestemmingsreserve van €25.000 en een saldo van €23.000. In totaal wordt in 2014 €11.545 aan de bestemmingsreserve onttrokken.

voor de allerkleinsten al peutergroepen aangeboden.

Hier worden basisvaardigheden aangeleerd zoals in een kring zitten, in een rij staan, woordjes leren door middel van spel en liedjes. Veel kinderen zien er ongezond en verwaarloosd uit. Sommige kinderen hebben afwijkende trekken in hun gezicht, mogelijk door alcoholgebruik tijdens de zwangerschap. Wat mij opvalt is hoe primair en agressief het gedrag van de kinderen soms is. Binnen de groep kan het ook om macht gaan: welk jongen heeft het voor het zeggen? Naar wie wordt er geluisterd?

Het leren op een school moet voor veel van deze kinderen een grote opgave zijn. De individuele ondersteuning op Jeevan sluit goed daarop aan. De kinderen leren om hun aandacht te vergroten en langer met een werkje bezig te zijn. Ze leren iets uit te proberen met materialen (de school heeft veel prachtig Montessori-materiaal), iets te bouwen bijvoorbeeld, of iets te maken van stof of papier. Dat is voor hen al een nieuwe ervaring.

De leerprogressie is niet groot, maar de vraag is of je dat kunt verwachten bij kinderen die in zulke moeilijke omstandigheden opgroeien.

Door alle scholen die wij bezoeken wordt hard gewerkt om de kinderen 'binnenboord' te houden. Hoe zorgen zij ervoor dat de kinderen naar school blijven gaan en zo veel mogelijk klassen afronden? Een hele uitdaging! Het valt mij op hoe goed de directeuren en leraren de leerlingen en hun gezinnen kennen, hoe zij op de hoogte zijn van elk individueel verhaal - zelfs op grote scholen als Little Stars School, waar toch ruim achthonderd leerlingen rondlopen.

Voor de emotionele ontwikkeling van tieners is er meer aandacht gekomen. Dit is ingegeven door de problemen die in deze leeftijdsgroep zichtbaarder werden: agressie, leerproblemen of grensoverschrijdend gedrag naar meisjes toe.

De scholen proberen voorzichtig, in groeps gesprekken, gevoelige thema's te bespreken als het gevaar en de gevolgen van alcohol en drugsgebruik. Of het fenomeen identiteit: 'Wie ben jij?' 'Wat vind jij belangrijk?' 'Wat wil jij bereiken?' En ook (in India heel gedurfd): ontlukkende seksualiteit. Voor de leerkrachten is het zoeken: wat bespreek je wel en wat niet. Het seksueel grensoverschrijdend gedrag wordt een groot maatschappelijk probleem genoemd. Niemand heeft de illusie dat je dit

Alet, met Frans Baartmans, tijdens haar bezoek aan Varanasi afgelopen jaar

kunt oplossen, maar er wordt een voorzichtige poging gedaan tot bewustwording van de problematiek.

Ook al zijn er kinderen die afhaken in de loop van de schooljaren, de meesten blijven en werken hard om verder te komen. Wij hebben de gelegenheid om alle kinderen die in ons individuele programma zitten te spreken, samen met hun ouders.

Op deze manier horen wij veel individuele verhalen en zien we de motivatie van de kinderen en hun grote inzet. Ze streven naar hoge cijfers en zijn trots als ze die halen. De discipline en doelgerichtheid stralen van hun gezicht wanneer wij hen hierover spreken. Maar het meeste zie ik nog wel hun hoop. Hoop om iemand te kunnen zijn. <

STICHTING BENARES SCHOOLFONDS DANKT AL HAAR SPONSORS EN DONATEURS HEEL HARTELIJK VOOR HUN ENORME STEUN IN HET AFGELOPEN JAAR.

UW STEUN IS HUN TOEKOMST!

HOE KUNT U ONZE STICHTING STEUNEN?

Als schoolsponsor > Voor € 23 per maand (of € 275 per jaar) biedt u een kind onderwijs, schoolboeken, schoolkleding, huiswerkbegeleiding en bijlessen. En, indien nodig, medische zorg en voedselondersteuning van het gezin. Met dat bedrag ondersteunt u de scholen ook met extra leermiddelen, salarissen en jaarlijkse bijscholing van onderwijzers.

Als (vaste) donateur > Ook ieder ander vast bedrag per jaar of een eenmalige donatie komt ten goede aan het onderwijs en de leerlingen.

Uw schenkingen zijn fiscaal aftrekbaar

BSF is door de belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

Uw schenkingen zijn fiscaal aftrekbaar boven een bepaalde drempel. Bij schenkingen via een notariële akte geldt die drempel niet; die zijn altijd aftrekbaar. De stichting neemt de kosten van een notariële akte voor haar rekening. Het secretariaat stuurt u desgewenst de benodigde papieren.

Wij verzoeken nieuwe donateurs vriendelijk hun adresgegevens aan het secretariaat door te geven, zodat we u in onze administratie kunnen opnemen.

Achtern.v.l.n.r. Theo, Karin, Alet, Jantine, Jacques
Voor v.l.n.r. Joep, Conny, Marien

Bestuur

Marien van Staalen, *voorzitter*
Conny van Staalen-van Leeuwen, *secretaris/penningmeester*
Jacques Baartmans
Joep Baartmans-van den Boogaart
Jantine Unger
Alet Meurs
Theo van Pinxteren
Karin van Duijnhoven

Stichting Benares Schoolfonds

Lenaertsstraat 6 4724 AM Wouwe
T+31 (0)165 301422
Kamer van Koophandel 20110334
Rabobank IBAN NL97 RABO 0194 3913 53
BIC RABONL2U

benares.school@xs4all.nl

www.benaresschool.nl

volg ons ook op <https://www.facebook.com/benaresschoolfund>